

- naruszenie zasady kolegalności ustanowionej w art. 219 WE ze względu na to, że zaskarżona decyzja nie została przyjęta przez Komisję jako organ właściwy rzeczowo, ale przez komisarza ds. konkurencji;
- naruszenie art. 87 ust. 1 WE ze względu na to, że nie wykazano istnienia okoliczności faktycznych prowadzących do zakłócenia konkurencji;
- niewłaściwe zastosowanie art. 87 ust. 3 lit. b) drugi przypadek WE ze względu na to, że w zaskarżonej decyzji nie uwzględniono ani okoliczności faktycznych, ani treści czy struktury tego przepisu, że decyzja ta nie prowadzi do zrównoważenia interesów i do zbadania proporcjonalności, mimo że podjęcie tych działań jest niezbędne, że decyzja ta zawiera pod wieloma względami błędy w ocenie i w zakresie uznania oraz że określa ona nieproporcjonalne warunki;
- naruszenie zasady proporcjonalności;
- naruszenie obowiązku zapewnienia poszanowania zasady równego traktowania ze względu na to, że zaskarżona decyzja traktuje w sposób nierówny WestLB AG i jej akcjonariuszy w porównaniu z decyzjami wydanymi przed trwającym obecnie kryzysem finansowym i w porównaniu z decyzjami podjętymi w jego ramach;
- naruszenie art. 295 WE ze względu na to, że warunek dotyczący rezygnacji z pozycji właściciela, zajmowanej do tej pory, stanowi naruszenie prawa akcjonariuszy WestLB AG do poszanowania własności, które to prawo jest zagrożone i chronione przez Niemcy;
- naruszenie art. 7 ust. 4 rozporządzenia WE nr 659/1999 ⁽¹⁾, który nie stanowi wystarczająco precyzyjnej podstawy normatywnej dla takiej interwencji;
- naruszenie obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 253 WE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. [88 WE] (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2009 r.– Slovak Telekom a.s. przeciwko Komisji

(Sprawa T-458/09)

(2010/C 11/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Slovak Telekom a.s. (Bratysława, Republika Słowacka) (przedstawiciele: M. Maier, L. Kjølbye i D. Geradin, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszym skarżąca zwraca się o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 6840 z dnia 3 września 2009 r. nakazującej jej, na podstawie art. 18 ust. 3 oraz art. 24 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 1/2003 ⁽¹⁾, dostarczenie informacji w ramach sprawy COMP/39523 — Slovak Telekom, dotyczącej postępowania na podstawie art. 82 WE; w przypadku niespełnienia sformułowanych w niej żądań decyzja ta przewiduje nałożenie kar pieniężnych.

Na poparcie swego żądania skarżąca przedstawia następujące argumenty:

Po pierwsze, skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003 w odniesieniu do informacji dotyczących okresu poprzedzającego przystąpienie Republiki Słowackiej do UE. Skarżąca stoi na stanowisku, że przed tym przystąpieniem Komisja nie miała uprawnień do stosowania prawa wspólnotowego w odniesieniu do działań, które miały miejsce na terytorium Republiki Słowackiej, a zatem nie może ona korzystać z przyznanych jej w tym artykule uprawnień dochodzeniowych, aby uzyskać dotyczące tego samego okresu informacje.

Po drugie, skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę sprawiedliwego procesu, o której mowa w art. 41 ust. 1 Karty Praw Podstawowych. Przeprowadzone przez Komisję dochodzenie w przedmiocie zachowania skarżącej w okresie, kiedy prawo wspólnotowe nie znajdowało zastosowania w stosunku do skarżącej, która nie miała obowiązku go przestrzegać, może wyrządzać jej ostatniej szkodę.

Po trzecie, skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę proporcjonalności znajdującą wyraz w art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003, zgodnie z którym Komisja może żądać od przedsiębiorstw dostarczenia jej wszelkich niezbędnych informacji. Skarżąca podnosi w tym względzie, że Komisja nie wykazała istnienia koniecznego związku pomiędzy żądanymi przez nią informacjami dotyczącymi okresu sprzed przystąpienia a rzekomo niezgodnym z prawem zachowaniem po dniu 1 maja 2004 r. W opinii skarżącej wynika z tego, że Komisja nie potrzebuje informacji i dokumentów dotyczących okresu sprzed przystąpienia do tego, aby ocenić, czy zachowanie skarżącej po tym przystąpieniu jest zgodne z prawem wspólnotowym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu, Dz.U. L 1, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2009 r. — Storck przeciwko OHIM — RAI (Ragolizia)

(Sprawa T-462/09)

(2010/C 11/68)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: August Storck KG (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: I. Rohr, P. Goldenbaum i T. Melchert, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Radiotelevisione italiana SpA (RAI) (Rzym, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 8 września 2009 r. (R 1779/2008-4);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania;
- w razie uczestnictwa Radiotelevisione italiana SpA (RAI) w postępowaniu w charakterze interwenienta obciążenie jej kosztami własnymi.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Ragolizia” dla towarów z klasy 30 (zgłoszenie nr 5 201 835)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Radiotelevisione italiana SpA (RAI)

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy nr 4 771 762 „FAVOLIZIA”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾ ze względu na to, że w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2009 r. — Herm. Sprenger przeciwko OHIM — Kieffer Sattlerwarenfabrik (Kształ strzemienia)

(Sprawa T-463/09)

(2010/C 11/69)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Herm. Sprenger GmbH & Co. KG (Iserlohn, Niemcy) (przedstawiciel: V. Schiller, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Georg Kieffer Sattlerwarenfabrik GmbH (Monachium, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 września 2009 r. w postępowaniu w sprawie odwołania R 1614/2008-4;
- oddalenie wniosku złożonego przez Georg Kieffer Sattlerwarenfabrik GmbH o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego nr 1 599 620 skarżącej;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania